

Ustimii Căutători De Aur

Sau, cum se spunea odată, o
Relatare a aventurilor unui
cățel în Australia

Text și ilustrații de
Harry Horse

Traducere din engleză
de Luminița Gavrilă

25 noiembrie

Dragă nepoate,

Îți scriu ca să știi că eu și Roo suntem bine. Când vei citi această scrisoare, noi vom fi în avion spre Australia.

Îmi pare rău că n-am putut să ne luăm rămas-bun de la tine, dar a trebuit să plec de acasă în toiul nopții, deoarece știam că mama ta și tatăl tău se împotriveau plecării mele în această călătorie. Când le-am zis prima dată că intenționez să plec în Australia, atâta tevatură au făcut, de-ai fi zis că aveam de gând să mă duc la capătul lumii. Mă tem c-a trebuit să mă furișez afară din casă ca un șoarece, având grijă să nu trezesc pe vreunul dintre voi. Oi avea eu 79 de ani, dar încă mă pot furișa afară din casă fără să trezesc pe careva. Roo, însă, a fost cât pe ce să strice totul. A început să latre la reflexia ei în oglinda din vestibul. A trebuit s-o bag în sacul de golf și să trag fermoarul ca să nu se audă.

Plec în Australia ca să-l caut pe fratele meu, unchiul tău Vincent. El e cel mai mare dintre cei cinci frați ai mei. Când avea 17 ani, s-a ascuns la bordul unui vapor și a plecat în Australia.

Tare supărați am fost când a fugit Vincent, iar tata a sunat la Ministerul de Interne, dar n-au avut ce să facă. A lăsat doar un bilet:

Adios,
Am plecat să caut aur în Australia.
Când o ră-l gășesc, o să-l aduc acasă.
Salutări,
Vincent

Luni de zile n-am primit nicio veste de la el, apoi, de Crăciun, ne-a trimis un colet cu lucruri neobișnuite pe care le gășise prin Australia (un ou de struț, un bumerang, un vierme de acacia uscat și niște țepi de la un furnicar spinos), alături de o scrisoare în care spunea că el era acum căutător de aur și avea propria lui mină în Valea cu Praf. Deși nu gășise aur, părea să aibă perspective bune. Ne-a scris în fiecare lună, indiferent unde se afla, astfel încât, după ani de zile, strânsesem sute de cărți poștale de la el. Ne spunea că trăise cu niște aborigeni într-o

peșteră; că mersese călare pe un măgar printr-un deșert teribil și până la urmă ajunsese să-l care el în cărcă pe măgar; că se luptase cu un rechin în largul Marii Bariere de Corali. Dar nu găsisse niciun gram de aur.

Apoi, brusc, vederile au încetat să mai vină. Să i se fi întâmplat vreo nenorocire?

Iată una dintre ultimele vederi pe care le-am primit de la unchiul tău Vincent. Pe față era poza unui cangur cu pălărie, iar jos de tot scria cu litere mari și prietenoase „Sal'tare, amice”.

M-am îngrijorat când am citit vederea asta, nepoate. Fratele meu are 84 de ani. N-ar trebui să se pună cu crocodilii la vârsta lui. Atunci m-am decis să plec în Australia și să-l aduc acasă. Știam că nu va fi ușor să-l gădesc. Australia este imensă și cea mai mare parte din ea e zonă sălbatică, de stepă, cu regiuni neexplorate. Speram că nu e prea târziu să-l gădesc.

M-am dus la bibliotecă și am citit tot ce-am putut despre Australia — unde se află, cum arată și ce fel de animale trăiesc acolo. N-am găsit prea multe despre Valea cu Praf și n-am găsit deloc Răul Șerpuit.

Am cumpărat un bilet de avion de la compania Quality Airlines, întrucât a fost cea mai ieftină pe care am găsit-o și singura care accepta câini. Știi, nepoate, mă tem că a trebuit s-o iau și pe Roo cu mine în Australia. Sigur, ideal ar fi un câine detectiv adevărat, dar nu mi-am permis, așa că va trebui să mă mulțumesc cu Roo. Ea zice că în mod deosebit câinii

Singurele cărți despre Australia pe care le-am găsit la bibliotecă

din rasa ei se descurcă excepțional de bine pe nisip fiindcă au labe speciale, care îi împiedică să alunece pe porțiunile abrupte. Sunt sigur că la un moment dat, în timpul expediției, acest lucru se va dovedi util.

Am plecat de acasă în timp ce tu dormeai. Am intrat să te văd, nepoate, dar tu dormeai dus, întors în pat cu capul în locul picioarelor. Îl auzeam pe unchiul Freddie sforăind liniștit în camera de alături. Te rog să-i spui că i-am luat cu împrumut

noul cărucior de golf. Aveam nevoie de ceva cu care să cărăm echipamentul și n-am găsit altceva. Nu-i vina mea că vechiul cărucior de golf a fost mâncat de câini la Polul Nord, unde eu și Roo ne-am dus să căutăm ultimii urși polari. A fost un accident tragic și nu l-am putut evita. Asigură-l pe unchiul Freddie că de data asta vom avea mare grijă de cărucior. Îi dau cuvântul meu de onoare.

Să nu-ți faci griji pentru noi, nepoate. Avem vechea mea busolă de cercetaș. N-o să ne rătăcim.

Roo mi-a spus că poți să ai tu grijă de osul ei. Este după canapea, sub păturică. Coșul ei l-am luat cu noi, așa că nu-l căuta.

Transmite-i toată dragostea mea mamei tale și spune-i că îmi pare foarte rău, dar trebuia să plec. O să-l găsim pe unchiul Vincent și-o să-l aducem acasă. Mi-e dor de el.

Cu drag,

Bunnicul

